

Protokol o hodnocení diplomové práce

Název práce: Osvětlovadlo

Práci předložil student: BcA. Kamil Kurka

Studijní obor a specializace: Design kovu a šperku

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil: Václav Fiala

sochař - svobodné povolání,
studio Hangár F, Arbesova 146, 33901 Klatovy

Cíl práce

Autor se rozhodl ve své diplomové práci rezignovat na design, což je u studenta oddělení designu riskantní a nebezpečný krok, který by mohl prozrazovat nedůvěru ve studovaný obor či neschopnost se vypořádat se zadáním. Autor, ale k rozhodnutí, nezabývat se ve své práci designem, dospěl po soustředěné úvaze. Zcela přesvědčivě tento proces úvah popisuje a zdůvodňuje, (str. 10). Text je natolik zdařilý, že nevznikají pochybnosti, že by útěk o designu byla pro autora známka slabosti či neznalosti, ale že se jedná o rozhodnutí plně opodstatněné a zcela cílené. Pozoruhodná na práci je i skutečnost, že se k designu vlastně svým postupem opětně dostal, a to bez křečovitých snah vytvářet designovaný objekt. Zdůvodnění postupu práce je pro mě naprosto jasné.

Obsahové zpracování

Samotný postup vzniku díla pro mě představuje velmi ucelený proces, jasný a logický. Na samém začátku je náhodné setkání s demolicí a rozpoznání jedinečnosti situace. Následuje praktický krok získání demontovaných svítidel, ještě bez konkrétního cíle leč s posedlostí, která postihuje mysl ve chvíli, kdy před sebou tušíme vidinu dobrodružné cesty. Dalším bodem jsou úvahy nad využitím objektů. Nabízí se tolik možností... Autor zpracovává nápady pomocí vizualizace v 3D a hledá pro ně vyhovující cíl. Tento proces popisuje a užití vizualizací zdůvodňuje, (str. 28). Vybírá si nakonec záměr, který mu vyhovuje a přistupuje k realizaci. Onou realizací zde míníme naplnění cíle, nikoliv vytvoření definitivního díla. Což je jedinný sporný moment procesu, který ale lze respektovat při vědomí, že se jedná o diplomovou práci a né o stálou instalaci pro veřejný prostor.

Charakteristika a hodnocení formy technické i řemeslné složky práce

Snad jedinou úsměvnou částí celé práce je popis autora jak bude realizaci provádět. Je sice pravdou, že ona cesta k realizaci uměleckého díla, a díla do veřejného prostoru obzvlášť, je skoro pokaždé jedinečná, nezvyklá a zajímavá. To ale není případ zavěšení konstrukce

lustru a opálových koulí do prázdného prostoru bývalého pivovaru, (str. 35). Popis obav, aby nakonec celé dílo nespadlo autorovi na hlavu působí poněkud směšně. Autor, který předkládá dílo veřejnosti, ho musí vytvořit tak, aby na hlavu nespadlo nikomu. Samotný způsob transportu konstrukce a zavěšení jsou vcelku banální a nezajímavé operace, kterými není třeba diváka unavovat. Ostatně v dnešní době existuje velké množství způsobů jak do betonového stropu cokoliv ukotvit.

Chápu ale zaujatost autora, jeho vzrušení z procesu a jeho potřebu nám o tom podat zprávu. V profesionálním "uměleckém provozu", by takové informace působily znepokojivě.

Samotný název díla "Svítilo" se odvolává na původní smysl konstrukce, která opravdu sloužila jako lustr k osvětlování jídelny. Pokud autor toto označení použil pro své dílo, mohu to chápat jako poctu původnímu záměru či ironický úsměv. Výsledný objekt rozhodně není svítilnem a pokud ano, pak je to oxymoron – černé světlo. Autor funkce obrátil. Ze zářících opálových koulí – zdrojů světla, vytvořil nejtemnější stíny. Dosáhl tak náhle podivuhodného efektu. Design lustru je zachován, ale posunut do nehmataelné roviny. Funkce svítilna zmizela a místo toho vznikl jakýsi pomník původnímu poslání.

Na zdi se chvěje silueta lustru vykreslená černým stínem. Nezářící, nefunkční a přesto srozumitelné vyjádření.

U realizace tohoto výtvarného záměru dochází k jednotě mezi dílem a silným pocitem, který si autor odnesl z areálu Škodovky, z demolice industriální budovy. Pocit je vyjádřen uměleckým dílem v naprosté harmonii. Nepopsatelně, bez možnosti říci to jinak či to dokonce vyjádřit jinými prostředky. Pocit natolik přesvědčivý, že víme co autor sděluje, ale sami bychom těžko hledali jiné prostředky jak to říci jinak. Tak si představuji důvěru ve vyjadřovací schopnosti výtvarného umění. Vyjádření výtvarnými prostředky!

Formální náležitosti

Teoretická část práce, předložená v tištěné formě, by svou kvalitou mohla sama o sobě být hotovým dílem, analýzou, úvahou... Je zpracována velmi čitelnou formou, bez falešného užívání cizích či zavádějících výrazů. Text je přehledný, jasný a navíc poetický. Formulace úvah jsou natolik přesvědčivé, že dávají tušit jistotu a zanícení autora pro zadaný úkol.

Jako velký přínos práce považuji statě, kde se autor zamýšlí nad demolicemi. (str. 21-26). Při vzniku výtvarného díla, které má "správně našlápnuto" vzniká skoro pokaždé jakýsi

vedlejší produkt. Tím je mnohdy definování objeveného, jindy rozpoutání diskuze či přesměrování vlastní práce po objevených souvislostech. Tyto "vedlejší produkty" jsou mnohdy pro autora to nejcennější co při práci získává. Na práci Kamila Kurky je tento proces, který vyvolalo setkání a následné zabývání se s demolovanou stavbou, výrazný a je správně stavěn do popředí. Autor si uvědomuje co prací získal, do jakých hlubin přemýšlení byl najednou vtažen a svůj názor se nebojí nekompromisně sdělit. Čtení diplomové práce mě ani na okamžik nezačalo nudit. Naopak. Chvillemi jsem autorovi záviděl jasnost vidění i vyjadřovací schopnosti. A to není málo, v době, kdy slovní zásoba klesá, čtenářů krásné literatury ubývá a náš slovník je zjednodušený a prolutý amerikanismy.

Stručný komentář hodnotitele

Pokaždé, když jsem nucen zabývat se nějakou diplomovou prací, poněkud trpím. Odkládám takovou činnost na poslední chvíli a začínám se s projektem seznamovat s pocitem člověka odsouzeného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Tak tomu bylo i v případě práce Kamila Kurky. Nicméně už na straně č. 1 jsem byl zaujat

citátem svého jmenovce Jiřího Fialy a pak už mě nic nedokázalo vyrušit od čtení. Směřování, cíl i popis vzniku práce mě až nekriticky zaujaly. Jedná se o naprosto průzračnou práci, jasnost směrování a radost z tvoření. I když by se na samotné diplomové práci daly některé věci vytknout, nejcennější není samotná "improvizovaná realizace" ale směrování autora, ujasnění si myšlenek, definování názorů a získaná jistota korunovaná uvědoměním si zázraku tvoření.

Otázky a připomínky na autora práce k bližšímu vysvětlení při obhajobě

Vaše realizaci je časově omezenou instalací. To samozřejmě je dostačující, ale předpokládám, že jste se zamýšlel jak tento postup uplatnit dál, jak jej využít pro design či definitivní realizaci díla do veřejného prostoru. K čemu jste dospěl?

Navrhovaná známka: výborně

Datum:

19.5.2012

Podpis:

